

Nội dung bài viết

1. [Giải VBT Ngữ Văn 9: Bến quê](#)

Giải VBT Ngữ Văn 9: Bến quê

Câu 1, tr. 107, SGK

Trả lời:

- Nhân vật Nhĩ trong truyện ở vào hoàn cảnh từng vào sinh ra tử, đi khắp nơi khắp chốn, nay anh bị cột chặt vào giường bệnh với sinh mệnh đo đến từng ngày đến nỗi không thể tự di chuyển được

- Xây dựng tình huống ấy tác giả nhằm phát hiện những luật của đời sống và chiêm nghiệm triết lí về cuộc đời con người: cuộc sống và số phận con người đầy bất thường, nghịch lí, nên biết trân trọng những giá trị tốt đẹp quanh mình

Câu 2, tr. 107, SGK

Trả lời:

- Trong những ngày cuối cùng của cuộc đời mình, khi nằm trên giường bệnh Nhĩ đã nhìn thấy trước mắt anh là một không gian có chiều sâu, rộng từ những bông bằng lăng ngay phía ngoài cửa sổ đến con sông Hồng với màu đỏ nhạt đã vào thu, vòm trời và bãi bồi bên kia sông

- Niềm khao khát của Nhĩ chính là đặt chân lên bãi bồi bên kia sông

- Nhĩ khao khát như vậy vì anh chợt nhận ra mình đã bỏ quên những vẻ đẹp bình dị, gần gũi ngay quê mình, anh hối tiếc về quãng đời của mình → Sự thức tỉnh về những giá trị bền vững, bình thường mà con người hay bỏ quên

Câu 3, tr. 108, SGK

Trả lời:

- Ngôi bút miêu tả tâm lí của Nguyễn Minh Châu ở thiên truyện này rất tinh tế

+ những quan sát, phát hiện và xúc cảm của Nhĩ trong buổi sáng gần như cuối cùng của anh về khung cảnh quen thuộc mà mới lạ ở phía bên ngoài cửa sổ

+ những bông hoa bằng lăng, dòng sông Hồng vào độ đầu thu, bãi bồi bên kia sông → những cảnh sắc đó vốn quen thuộc gần gũi, nhưng giờ đây lại như rất mới mẻ với Nhĩ, như thể lần đầu tiên anh mới được gặp

+ những suy nghĩ chiêm nghiệm của nhân vật về nghịch lí ở đời khi thấy đứa con xa vào đám chơi phá cờ thế bên đường

- Và thậm chí đượm tinh thần nhân đạo: đặt nhân vật vào cảnh hiềm nghèo làm bật lên khát vọng sống; vào những ngày cuối đời, Nhĩ vẫn luôn có gia đình là nơi nương tựa qua những xúc cảm, suy nghĩ, hồi tưởng của Nhĩ về Liên- người vợ tận tảo đầy lòng yêu thương và đức hi sinh

Câu 4, tr. 108, SGK

Trả lời:

- Ở đoạn kết, tác giả tập trung miêu tả chân dung và của cải nhân vật với vẻ rất khác thường: *Anh cố.....phía ngoài nào đó*

- Hành động này của Nhĩ có thể hiểu anh đang nôn nóng thúc giục cậu con trai hãy mau kéo lỗ chuyến đò duy nhất trong ngày

- Thế nhưng nó còn mang một ý nghĩa khác: đó là muốn thức tỉnh mọi người về những cái vòng vèo, chùng chình để hướng tới những giá trị đích thực vốn giản dị, gần gũi, bền vững

Câu 5, tr. 108, SGK

Trả lời:

Một số hình ảnh chi tiết mang ý nghĩa biểu tượng:

- Hình ảnh bãi bồi, bến sông ngoài ý nghĩa thực còn là vẻ đẹp của đời sống bình dị, gần gũi thân thuộc của quê hương xứ sở

- Những bông hoa bằng lăng cuối mùa màu sắc như đậm hơn, tiếng những tảng đất lở ở bờ sông bên này ụp vào giấc ngủ của Nhĩ lúc gần sáng... gợi tả ý nghĩa sự sống của nhân vật Nhĩ đang ở vào những ngày cuối cùng

- Đứa con trai ham chơi gọi về suy ngẫm về sự chùng chình, vòng vèo trong đời sống của con người

- Hành động, cử chỉ của Nhĩ ở cuối truyện mang ý nghĩa biểu hiện (như đã phân tích ở câu 4)

Câu 6, tr. 108, SGK**Trả lời:**

- Đoạn văn diễn tả những suy nghĩ của nhân vật khi thấy đứa con ham chơi quên cả việc bố nhờ thể hiện sâu sắc chủ đề của truyện: trong cuộc sống con người thường khó tránh khỏi những đi đầu vòng vèo chùng chình
- Cần phải thức tỉnh những giá trị và vẻ đẹp đích thực của đời sống ở những cái gần gũi, bình thường mà bền vững.